

РЕШЕНИЕ

№ 8371

гр. София, 03.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8925** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на О. Р. Р., гражданин на А., срещу решение № 4439/07.08.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила при издаването му. Административният орган необосновано и с противоречиви мотиви не кредитира факта, че причините да напусне А., свързани с обстановката на насилие там и извършеното срещу него лично преследване от режима на талибаните. В хода на производството пред административния орган е изложил подробно причините, поради които изпитва основателен страх от преследване в А., а именно обстоятелството, че предвид неспазване на принудително наложените от управленския режим порядки, характерни за радикалния ислям, с които той не е съгласен, станал обект на преследване от упражняващите власт в държавата му на произход. Освен това се позовава и на непълно изложена в решението обстановка в А., тъй като не се сочат данни от независими източници за реалното положение в страната на произход. Иска отмяна на решението, в съдебно заседание не се явява. Представява се от адвокат Д., назначена по реда на правната помощ, която изразява становище за уважаване на жалбата и представя писмени бележки. Позовава се на информация за нарушаване на човешките права в А. от управляващата коалиция за различни събития през 2025г. От ДАБ не било доказано, че за жалбоподателя Р. не съществува реален риск от тежки посегателства и търсецията закрила може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила в страната си на произход А.. Вместо това,

административният орган се позовава на информация, която е с неясен източник от предхождащ период, далеч преди издаване на оспореното решение.

Ответникът – председателят на ДАБ, чрез процесуалния си представител – юристконсулт К. оспорва жалбата. В хода по същество не изразява становище.

СГП изразява становище да се уважи жалбата с оглед ситуацията в А., където управлявали талибаните в момента.

Административното производство е започнало по молба на О. Р. Р. за международна закрила от 10.01.2025г., след което е регистрирана на същата дата. Молителят е настанен в общежитие за бежанци Военна рампа РПЦ С. и поканен лично за провеждане на интервю на 17.01.2025г. Но той не е изчакал края на административното производство за предоставяне на международна закрила, напуска самоволно общежитието, където е бил настанен и с решения № 2467/12.03.2025 заместник председателят на ДАБ е прекратил производството по международна закрила на кандидата. По-късно, същият е задържан от властите в Б. и е върнат в република България, съгласно регламент Д.. С молба рег. номер 17397 от 03.07.2025г. на О. Р. Р. производството за предоставяне на международна закрила е възобновено и кандидат бежанецът е настанен в РПЦ С..

В проведеното интервю на 07.07.2025г. чуждият гражданин разказва, че е напуснал легално А. около 1 година и 4 месеца преди проведеното интервю. Заминал за И., където останал около 6 месеца и заминал за Т., прекарал там около 15 дни. Влезнал нелегално на територията на Република Б. 6 месеца преди цитираното интервю, не искал да подава молба за закрила, но бил принуден, защото бил арестуван. След като подал молбата, не изчакал отговора и тръгнал за Б., където заради съвпадение на пръстовите отпечатьци бил върнат отново на българска територия. Пред органа Р. мотивира молбата си с финансови проблеми в А., както и заради проблеми заради момиче, с което имал връзка и братята му не били съгласни с тази връзка. Твърди, че убили сестра си и започнали да го търсят и преследват. Заявява, че е имал нормален живот преди връзката, бил спортист и имал магазин, нямал проблеми с никого преди връзката с момичето, но при тази ситуация сега нямало как да остане там. Твърди заплашителни писма срещу него, които нямало как да представи. Много пъти талибаните посещавали дома му и питали за него, братята на момичето имали връзка с талибаните, били фанатици. Не е имал проблеми заради своя етнос, религия или членуване в политическа партия или организация. Не е насилван, преследван заплашван или отвлечан освен от братята на момичето. В заключение допълва, че целта му е да отиде при брат си в Б., бил тръгнал към него, но полицията го задържа и сега не може да е при него.

Към преписката е приложено становище на ДАНС от 28.07.2025 г., в което на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС, е посочено, че ако лицето отговаря на условията по ЗУБ, ДАНС не възразява гражданина на А. О. Р. Р. да получи закрила в Република Б..

На 30.07.2025 г. експертът на ДАБ - МС, провел интервюто с кандидата, е изготвил предложение до председателя, след преценка на събраните в административното производство доказателства, да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на гражданина на О. Р. Р..

Издадено е обжалваното решение, с което на жалбоподателя е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Органът е намерил, че не са налице основанията по чл.8 от ЗУБ. Самата обстановка в А. не давала основание за страх и преследване. Позовал се на официалната информация, отразена в Справката, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно общото положение в А. и актуалната обществено политическа и икономическа обстановка вх. № МД-02-320 от 11.06.2025 г., според която талибаните продължават да

поддържат консолидирана властта в А.. Обстановката на сигурност в страната не давала основание да се приеме, че е достигнала ниво на безогледно насилие с опасност от тежки посегателства спрямо цивилното население, което да се приеме като предпоставка за предоставяне на международна закрила единствено въз основа на тези данни. От една страна е относителната липса на въоръжен конфликт, от друга това е на фона на продължаващо ограничаване на основните права и свободи на гражданите на А., особено на жените и момичетата. В решението е направено заключение, че дори да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала до степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация, а за заявителя не се установява опасност от тежки посегателства или да попада в уязвимите групи. По нататък е посочено, че не са установени спрямо заявителя сериозни и потвърдени заплахи, които правят животозастрашаващо завръщането му в страната на произход. Изтъкнатите опасения за преследване от страна на талибаните са счестени от органа за хипотетични и недоказани, представени единствено с цел получаване на международна закрила в РБългария. Отчетено е и поведението му в производството за предоставяне на закрила след подаване на молбата в ДАБ – МС, непосредствено след задържането му от органите на полицията по повод незаконното преминаване на българската граница, самоволното напускане на мястото, в което е бил настанен и незаконното напускане на територията на РБългария в посока Б., откъдето впоследствие е върнат в РБългария, от което е направен извод, че лицето не е имало намерение да подаде молба и да ползва закрилата в тази държава, а неговата цел е била нелегално да премине през страната с цел да се установи трайно в друга европейска държава, което го прави икономически мигрант, а не бежанец .

По отношение на основанията по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ административният орган е приел, че бежанската история не съдържа твърдения за наличие на реална опасност при връщане в държавата на произход, жалбоподателят да подлежи на наказание, свързано с лишаване от живот (смърт или екзекуция). В този аспект, са изложени съображения и за липса на обективни данни, въз основа на които може да се приеме, че О. Р. Р. е напуснал А. поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота и личността му, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, както и да е бил обект на неправомерни посегателства или да е бил подложен на насилие. Прието е, че към момента положението в държавата по произход не дава основание да се приеме, че степента на несигурност е достигнала ниво на безогледно насилие с опасност от тежки посегателства, което да предпостави предоставянето на закрила единствено въз основа на данните за общата ситуация в страната. Направен е извод, че жалбоподателят не е бил изложен, а и не съществува риск от тежки посегателства спрямо него, по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Не са установени данни за добре обоснован страх от преследване, както и за заплаха за живота му по силата единствено на присъствието на територията на държавата си по произход, за да се приеме, че попада в уязвима група. Така е обоснован извод за липса на основания за предоставяне и на хуманитарен статут.

Обжалваното решение е връчено лично на жалбоподателя в присъствие на преводач на 11.08.2025 г.

Последвала е жалбата до съда.

В хода на съдебното производство е представена справка относно общото положение и актуална политическа обстановка в А. от 04.06.2025г. и от 30.09.2025г., включваща информация за отношение на талибаните към лица, свързани с предишното правителство, както и справка от 04.07.2025г. относно отношение на талибаните към жените и момичетата в А.. Представени са и разпечатки от интернет източници относно спиране на интернет в А. от талибаните, атентат в

К., подкрепа за екзекуции от талибаните .

Съгласно докладна записка от 15.09.2025г. жалбоподателят, който бил регистриран в РПЦ С. и настанен в ПМЗ кв. Военна рампа, С., е напуснал самоволно общежитието и е в неизвестност от 10.09.2025г. По време на делото същият не се е явил за даване на лични обяснения, във връзка с искане на назначения адвокат по правната помощ и не се явява в съдебно заседание.

Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в срок, от легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – председател на ДАБ при МС, в кръга на нормативно определените му правомощия. Издадено в предвидената писмена форма, при спазване на процесуалните правила, обезпечаващи ефективното участие, включително и личното упражняване на правото на защита от жалбоподателя.

Въз основа на приобщените доказателства по преписката се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език за реда, който ще се следва в производството по подадената молба за международна закрила, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е предоставена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, като за целта му е бил осигурен преводач на заявения от него разбираем език. В приложения протокол, с който е документирано проведеното интервю, жалбоподателят с подписа си е удостоверил липсата на възражения и необходимостта от допълнения в съдържанието му.

В съответствие с изискването на чл. 73 от ЗУБ, молбата е разгледана индивидуално, а на кандидата за закрила е предоставена възможност да изложи свободно и добросъвестно всички свои доводи, без ограничения за представяне и на доказателства в подкрепа на твърденията.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ регламентира предпоставките, при наличието на които на чужденец може да бъде предоставен статут на бежанец в Република Б., а именно – да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата си на произход, или да не желае да се завърне в нея, поради основателно опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или изразяване на политическо мнение и/или убеждение. Наличието и основателността на опасенията се преценяват въз основа на данните от бежанската история на кандидата. В Регистрационния лист, както и в декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ жалбоподателят е посочил, че е [дата на раждане] в [община], А., гражданин е на А., с етническа принадлежност – пащун, мюсюлманин – сунит, неженен.

Законосъобразен е изводът на административния орган, че изложените, по време на интервюто причини за напускане на държавата на произход не могат да бъдат свързани с нито едно от условията, визирани в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Кандидатът за закрила не твърди да е бил обект на преследване от държавни органи, от партии или организации или недържавни субекти в страната си по произход. Отрекъл е проблеми поради религията, която изповядва или заради етническата си принадлежност. Не е заявил в периода след установяване на новата власт на управление от алибаните някой от роднините му да е имал проблеми от какъвто и да е характер. По време на интервюто кандидатът не твърди да е бил заплашван или спрямо него да е упражнявана някаква форма на насилие от страна на държавата и официалните власти. Няма данни да е осъждан или да е преследван наказателно от официалните власти в държавата си по произход. Не е служил в армията и не е преминал военно обучение. Изложеното, дава основание

на съда да приеме, че обосновано и законосъобразно административния орган е приел, че липсват законовите основания на жалбоподателя да бъде предоставен статут на бежанец. Изтъкнатите опасения от преследване от страна на талибаните са приети за хипотетични и недоказани. В случая твърденията са за преследване от братята на приятелката на кандидата, които макар и да твърди, че са фанатици, не може да се свърже с преследване от официалните власти, като сочените заплашителни писма не са представени.

Обоснована е и преценката за липса на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ предвижда, че за да бъде предоставен хуманитарен статут на чужденец, освен че същият не следва да отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец, е необходимо да не може или да не желае да получи закрила от държавата си по произход заради опасения, че ще бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; както и на тежки заплахи срещу живота или личността, поради безогледно насилие, в случай на въоръжен конфликт.

В представената справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, на която се е позовал в мотивите на решението си административният орган, а и от представените по делото, не може да се заключи за наличие на въоръжен конфликт в А., който да е до степен на безогледно насилие, за да са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут в Република Б.. Законосъобразно, преценявайки всички относими факти от бежанската история, административният орган е приел, че не са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да се превърне в обект на заплаха.

Представената в съдебното производство информация за страната на произход – по актуалните справки и разпечатките от интернет източници не водят до извод за толкова повишено ниво на опасност в А., което да доведе до различен извод от този, които е направил органът. Позоваването на справката за уязвимото положение на жените и момичетата в А. е неотнормима за жалбоподателя, който не принадлежи към тази уязвима група. Бежанската история в частта на незаконното преминаване на границата, напускането на общежитието първия път, заминаването за Б. по време на производството по закрила и след връщането му в РБългария отново самоволно напускане на общежитието и съответно в неизвестност, потвърждава тезата на ответника в решението, че кандидатът е по скоро икономически мигрант, а не бежанец. Дезинтересирането на жалбоподателя от получаване на закрила в РБългария се потвърждава от неговото ненамиране по време на съдебното производство, като невявяването в съдебно заседание да даде лични обяснения, както е поискал адвокатът по правната помощ, в подкрепа на твърденията от бежанската история, е индикация за това.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК във вр. чл. 85, ал. 4 във вр. чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, Административен съд - София – град, Първо отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Р. Р., гражданин на А., срещу решение № 4439/07.08.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия:

